

— Και θα μάθω να τραγουδώ σαν τα πουλιά :

— 'Ακόμη καλλίτερα : απεκρίθη η Κυρία και αν μεγαλώσης θα διδης μαθήματα, θα διδης συναυλίας και θα κερδίσης πολλά χρήματα.

— Πολλά χρήματα ! είπε κατάπληκτος η 'Ελένη.

— Πολλά χρήματα ! ανεφώνησε και η Κυρά Σοφία. Στάληθεια λοιπόν τώλεγε :

— Και βέβαια, 'ς τάλθηθεια, είπεν η Κυρία. Θα έλθω αύριον με τον άνδρα μου και αν παραδεχθῆ την γνώμην μου, θα την πάρουμε μαζί μας εις τας 'Αθήνας. Είνε τώρα κάμποσος καιρός, μία κυρία φίλη μου, πολύ πλουσία, που αγαπά πολύ την μουσικήν, με παρεκάλεσε να εύρω ένα κορίτσι που να έχη μεγάλην κλίσην εις την μουσικήν. Έχει διάθεσιν να πληρώση τους καλλιτέρους διδασκάλους να το τήν διδάξουν μουσικήν.

Ο ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ

Ο κροκόδειλος εὑρίσκεται εις τους ποταμούς και εις τας λίμνας των θερμών χωρών τῆς 'Ασίας, 'Αφρικῆς και 'Αμερικῆς, ἐμπνέει δὲ φόβον και εις τὸν ανθρώπου και εις τὰ ζῶα διὰ τὸ τεράστιον μέγεθος τοῦ σώματός του και τὴν φοβεράν ἀδηφαγίαν του.

Τὸ ἄχαιρον σώμα του ἔχει μήκος ἕως 9 μέτρων, ἡ δὲ ράχις του καλύπτεται μετ' ἑξῆς σειρὰς ὀστεωδῶν λεπίων, μεγάλων και τετραγώνων, τὰ ὅποια σχηματίζουν θώρακα στερεόν, εις δὲ τὴν οὐρὰν ἐξέχουσιν ὡς ὀδόντες πρίονος. Ἄλλοτε ἐπιστεύετο ὅτι ὁ ὀστεώδης οὗτος θώραξ εἶνε τόσο σκληρός, ὥστε οὐδεμία σφαῖρα δύναται νὰ τον διαπεράσῃ. Ἄλλὰ τοῦτο εἶνε ἐσφαλμένον.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κροκόδειλου εἶνε ἐπιμήκης. Τὸ δὲ στόμα του μέγα και βα-

αὐτὸ εις τὸ ὕδωρ διὰ νὰ το πνίξῃ. Συχνά, ὅταν ἐπιτίθεται κατὰ μεγάλων ζῴων ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν των δι' ἐνα δῆγματος. Ἐκαστον ἔτος πλήθος ἰστικῶν, ὄνων, βοῶν, καμήλων κατατρώγονται ὑπὸ τοῦ ἀρπακτικωτάτου τούτου θηρίου. Ἄλλα και κατὰ ἀνθρώπων ἐπιτίθεται, ὄχι μόνον ὅταν κολυμβῶσιν ἐν τῷ ὕδωρ, ἀλλὰ και ἂν κάθηνται εις τὴν ὄχθην ἀλιεύοντες ἐφορμῶν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος εις τὴν ξηρὰν μετ' ἀπιστεύταχύτητος ἀρπάζει αὐτούς.

Ὅσον ριψοκίνδυνος και τολμηρὸν εἶνε ὁ κροκόδειλος ἐντὸς τοῦ ὕδατος τόσο ἄναδρος εἶνε ἐπὶ τῆς ξηρῆς. Ἀπὸ τῆς ὄχθης οὐδέποτε ἀπομακρύνεται πλέον των ἑκατὸν βημάτων. Ὅταν δὲ ἴδῃ ἄνθρωπον τρέπεται εις φυγὴν και εἰσπηδᾷ εις τὸ ὕδωρ ὡς βράτχος.

Ὁ κροκόδειλος γεννᾷ εἴκοσι μέχρι ἑξήντα ὄντων, τὰ ὅποια ἔχουσι μέγεθος ὡν χηνός. θέτει δὲ αὐτὰ ἐντὸς λακῶν των ὁποίους ἀκάπτει εις τὴν ἄμμον και ἔπειτὰ τα καλύπτει. Οἱ μικροὶ κροκόδειλοι ἔχουσι μόλις μήκος παλάμης, ἀξάνουσι δὲ πολὺ βραδέως. Διὰ τοῦτο δὲ πολλοὶ παραδέχονται ὅτι κροκόδειλοι ἔχοντες μήκος τεσσάρων ἕως πέντε μέτρων εἶνε μεγαλειότεροι ἀπὸ 100 ἐτῶν.

Λέγεται ὅτι ὁ κροκόδειλος κρυπτόμενος παρὰ τὴν ὄχθην μιμνῆται τὴν φωνὴν κλαίοντος παιδίου, ἂν δὲ τυχὸν εὐρηθῆ ἄνθρωπος τις ἐκεῖ και τρέξῃ νὰ σώσῃ τὸ δυστυχὲς μικρόν, ὁ πονηρὸς κροκόδειλος τον ἀρπάζει και εἰσορμᾷ ἐντὸς νερόν. Διὰ τοῦτο τὰ ψευδῆ και ὑποκριτικὰ και πρὸς ἀπάτην χυνόμενα δάκρυα ἀποκαλοῦμεν κροκόδειλα.

ΦΙΛΟΖΩΙΟΣ

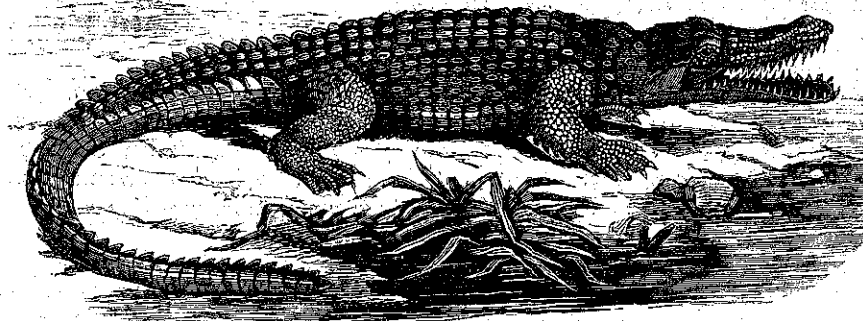
ΟΙ ΔΥΟ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Δύο ἀδάμαντες τοῦ αὐτοῦ μεγέθους εὑρίσκοντο ἐπὶ τῆς προθήκης ἑνὸς ἀδαμαντοπωλείου. ὅσοι δὲ ἦρχοντο ν' ἀγοράσωσι κανὲν κόσμημα παρετήρουν τὸ ἑνα και τον ἐθαύμαζον και περιεφρόνου τον ἄλλον. Ἡμέραν τινὰ ὁ περιφρονημένος ἀδάμας εἶπεν εις τον ἄλλον :

— Ἐβγήκαμεν ἀπὸ τὸ ἴδιον ἀδαμαντωρυχεῖον, ἔχομεν τὸ ἴδιον βάρος, εἴμεθα τὸ ἴδιον πρᾶγμα : διὰ τί κανεὶς δὲν δίδει προσοχὴν εις ἐμέ, ἀλλὰ ὅλοι παρατηροῦν σὲ και μόνον με θαυμασμόν ;

— Δὲν τὸ ἐνόησες ἀκόμη ; εἶπεν ὁ πολύτιμος ἀδάμας : ἐμε με ἑκαθάρισαν και με ἐστίλωσαν, ἐν ᾧ σὺ εἶσαι θαμβός. Αὐτὴ εἶνε ὅλη ἡ διαφορὰ μεταξύ μας.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει και εις τὰ παιδιά. Ὅταν ἑνα παιδίον εἶνε μορφωμένον και καλοανατετραμμένον, ὅλοι το ἀγαποῦν και θέλουσιν τὴν συναναστροφὴν του. Ἄλλα τὸ ἀμαθὲς και κακοανατετραμμένον παιδίον ἐμπνέει ἀποστροφήν, κανεὶς δὲν θέλει τὴν σχέσιν του.

Ὁ κροκόδειλος.

Ὅτε ἡ Κυρά Σοφία, οὔτε ἡ 'Ελένη ἐνόησαν ἀκριβῶς περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Τὴν ἐπαύριον ἐν τούτοις ἡ Κυρία ἤλθε μετὰ τοῦ συζύγου της. Οὗτος εἶπεν εις τὴν 'Ελένην νὰ τραγουδήσῃ, μολονότι δὲ τὸ κοράσιον ἔτρεμεν ὡς φύλλον, ἠδυνῆθη νὰ ἐνοήσῃ πόσον ἔκτακτον φωνὴν εἶχεν ἐκείνη.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τῆς Κυρᾶς Σοφίας και τῶν παιδιῶν της, τὰ ὅποια εἶχον συναθροισθῆ διὰ νὰ ἴδουν τὸ παράδοξον τοῦτο θέαμα, ἡ 'Ελένη, φοροῦσα φόρεμα ἀπλοῦν ἀλλὰ κομψόν, ἀνέβαινε με τον Κύριον και τὴν Κυρίαν εις τὴν ἄμαξαν ἧτις θὰ τους ἔφεραν εις τὴν παράλιον πόλιν, ὅπθεν θὰ τους παρελάμβανε τὸ ἀτμόπλοιον τὸ ἐρχόμενον εις Πειραιᾶ.

Ἄν ἡ 'Ελένη δὲν ἔκλαυσεν ἀποχαίρετιςσα τὸ μικρὸν παιδίον, τὸ ὅποιον τόσο ἠγάπα, τοῦτο προήλθε, διότι ὅλα τῆ ἐφαίνοντο ἕως τότε ὡς ὄνειρον και δὲν ἐπίστευεν ὅ,τι ἔβλεπεν.

'Αλλὰ τὸ ὄνειρον ἐξηκολούθησεν ἡ 'Ελένη μαγνᾷνει μουσικήν, ἡ δὲ θεία τέχνη, εις τὴν ὁποίαν ἀρωσιώθη ὀλοφύχως, γεννᾷ εις αὐτὴν μαγευτικὰς ἀπολαύσεις, τὴν καθιστᾷ εὐτυχιστάτην.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΟΥΛΤΡΟΠΟΣ

ΔΥΟ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ἡ μάγνα κάθεται ἐπάνω 'ς ἑνα σκαμνί, και στρηφώνει ἑνα σεντόνι. Ὁ υἱὸς κάθεται χάμου 'στὸ πάτωμα, σὲ μιὰ κάππα και τρώγει με ὄρεξι ἀπὸ τὴ γαβάθα που ἔχει ἐμπρὸς του.

Ὁ ἥλιος ἐμβαίνει ἀπὸ τὸ παράθυρο, δίδει ζωὴν εις τὸ λουλούδι τῆς γλάστρας, περιχύνει με φῶς τὸ ψωμί που εἶνε ἐπάνω 'ς τὸ τραπέζι, κ' ἐμβαίνει και εις τὸ ποτήρι και εις τὰ χεῖλη τῆς κανάτας.

Ἡ γυναῖκα συλλογίζεται τὸν ἄνδρα τῆς που εἶνε 'ς τὸ χωράφι : χθὲς ὅλη τὴν ἡμέρα ἐβγαζε πατάτες : κάμποσες εἶνε χυμένες ἀκόμα 'στὸ πάτωμα : και σήμερα ἀκόμα θὰ βγάλλῃ. Εἶνε πολὺ προκομμένος και ἄξιος.

Ἐχει νὰ θρέψῃ, βλέπετε, τὴν γυναῖκά του και τὸν υἱό του. Πρὸ πάντων τὸν υἱό του ! Εἶνε ἑνας φαγᾶς ! Ὅταν τρώγῃ δὲν θέλει κανεὶς νὰ τον πειράξῃ.

Και ὅμως εἶνε καλὸ παιδάκι. Ἀκούει ὅ,τι του λένε. Ἀγαπᾷ πολὺ τους γονεὶς του, ἀγαπᾷ και τὸ Σερπετό, τὸ μικρὸ τὸ γάτο τους. Και αὐτὸς τον ἀγαπᾷ και κάποτε πηγαίνει κοντὰ του και ρουθουνίζει και ποτὲ του δὲν τον τσουγκρανάει.

Ὁ μικρὸς λοιπὸν — λησμόνησα νὰ σας πῶ πῶς τον λένε Κωνσταντῆ — ἔτρωγε τὴν γαλατόσουπὴν του, ὅταν ἐξαφνα, μιὰ στιγμὴ που γύρισε κάτι νὰ ἴδῃ, ὁ Σερπετὸς γρήγορα γρήγορα, ἀλλὰ χωρὶς θόρυβο, ἔχωσε τὸ κεφάλι του 'ς τὴ γαβάθα και ἄρχισε νὰ τρώγῃ.

Ὁ Κωνσταντῆς ἔμεινε με τὸ κουτάλι 'ς τὸ χέρι : τᾶλλο του τὸ χέρι ἀκουμπᾷ 'στὸ πρόσωπό του με ἀπορία : και αὐτὸς δὲν ξέρει τί νὰ κάμῃ : νὰ θυμώσῃ με τὸν ἀδιάκριτο τὸ Σερπετό που ἤλθε ἀκάλεστος 'ς τὸ τραπέζι ; νὰ τον διώξῃ ; νὰ τον δειρῃ ; Μὰ πάλι πού τον ἀγαπᾷ και δὲν βαστᾷ ἡ καρδιά του νὰ τον κτυπήσῃ!...

Ἡ μητέρα τοῦ Κωνσταντῆ κυττάει τὸν υἱό της και χαμογελά. Σὺ νὰ λέγῃ : Κωνσταντῆ μου ! σοῦ φθάνει τόσοσ χυλός, δῶσε και 'ς ἄλλον.

Αὐτὴ τὴ σκέψι φαίνεται πως κάμνει και ὁ Κωνσταντῆς και του ἀφίνει τὸ χυλό. Και μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐκεῖνο που του ἐπερίσσευε τὸ ἔδωκε 'ς τὸ φίλο του.

Ὅταν οἱ φίλοι μας δὲν ἔχουν καθόλου, και ἡμεῖς ἔχομεν, ἄς τους βοηθοῦμεν. Ἄς θυμοῦμεθα τὸ χυλὸ τοῦ Κωνσταντῆ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο δεκαπενταετής Κουφιοκεφαλής κάμνει ιδιαίτερος μάθημα κατά Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευήν, ο δε πατήρ του είνε τώσον αυστηρός ώστε δι' ουδένα λόγον δέν τω επιτρέπει ποτε να χάση κανέν μάθημα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Με άλλην τόσην χαράν έμαθα και εγώ του καλού σου θείου την απόφασιν, Σαξέπρ. Της φίλης σου Ζαχαρούλας ή έπιστολή δέν περιήλθεν εις χείρας μου, φαίνεται, Σαξιδις. Το δηγημά σου, Άνδρείε Σουλιάτα, θα το διαβάσω δταν μου το στείλης και θα σου πώ αν μου ήρεσε.

μου δσας λύσεις εύρισκεις και εις τα άποτελέσματα του διαγωνισμού θα δημοσιευθί μετὰ των άλλων λυτών και το ιδιόν σου όνομα ως και το ποσόν των λύσεων τας όποιας εύρες.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αι λύσεις στέλλονται μέχρι 11 Μαρτίου)

- 109. Αεζύγριφος. Πόλις είνε το πρώτον μου, άρβρον το δεύτερον μου, Γυαλιστερόν το τρίτον μου, πόλις το σύνολόν μου.
110. Συλλαβόγριφος. Τρεις προθέσεις αν συνδέσης εμπροσθέν σου θα με θέσης.
111. Στοιχειόγριφος. Άπό μητέρ' αλλοιωτική κι από πατέρα άλλο Γεννήθηκα και έζησα παντού με καταρρόνια.
112. Αναγραμματισμός. Μ' έχει κάθε πόλις, μικρή είτε μεγάλη.
113. Αίνιγμα δημώδες. Ηόδια έχει, χέρια έχει Κεφαλή και ουρά δέν έχει.
114. Λογοπαίγνιον. Ποιός αυτοκράτωρ έρωτᾷ αν πρέπει να ειπή το όνομα ενός θηρίου;
115. Παίγνιον. Αντικατάστησον τους σταυρούς δια γραμμάτων ούτως ώστε και ό ριζοντίας και καθέτως και εκ δεξιών και εκ άριστερών και εκ των άνω και εκ των κάτω να αναγινώσκεται ή αυτή λέξις.
116. Κλιμακωτόν. Ν' αντικατασταθώσιν οι σταυροί δια γραμμάτων ούτως ώστε εις μέν το δεξιόν σκέλος να αναγινώσκεται το όνομα ενός των τριάκοντα τυράννων, εις δε το άριστερόν όνομα νήσου της Ελλάδος, εις την κατόπτην βαθμίδα γεωργικών έργαλειών, εις την μεσαιάν ποταμός της Ευρώπης και εις την ανωτάτην βαθμός συγγενείας.
117. Σταυρός. Διά των κάτωτι γραμμάτων σχημάτισον σταυρόν εκ δύο νήσων της Ελλάδος άποτελουόμενον.
118-119. Κεκρυμμένα όνόματα ζώων.
1. Από της γεννήσεως του Σωτήρος όχι έτη άλλ' αιώνας παρήλθον.
2. Τών άλιτηρίων και τα έλαχιστα κακά προσηκόντως πρέπει να τιμωρόνται.

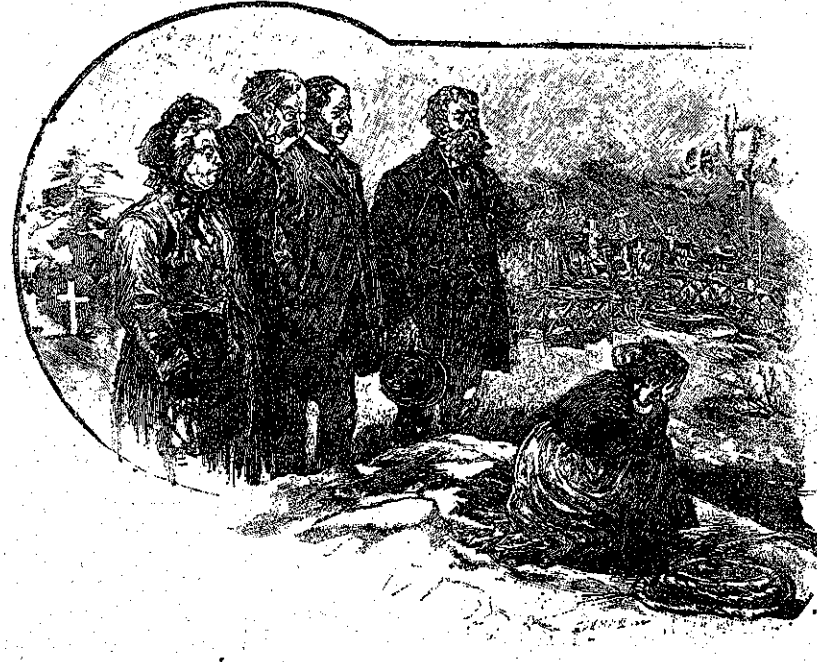
- 120-121. Μεταμορφώσεις. 1. Ο φθόσος δια 5 μεταμορφ. να γίνη μέσος. 2. Η νόσος δι' 6 μεταμορφ. να γίνη τέρας.
122-126. Μαγικόν γράμμα. Αντικαθίστων δύο οιαδήποτε γράμματα εκάστης των κάτωτι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, σχημάτισον άλλας τώσας λέξεις: Πόρρη, έπειδή, κοσμιώ, ήρεμα, βήχω.
127-130. Μαγική συλλαβή. Τη προσθήκη μιᾶς συλλαβής, πάντοτε της αὐτῆς, εις εκάστην των κάτωτι λέξεων σχημάτισον άλλας τώσας: Πένθος, είδος, άχνη, δσία.
131. Φύρδην-μείγδην. Οι ρᾶπτοι γευτέτατα σμα νεί οι λοκαί σεγνοί σμα Σά ωμαγήπανες σαντού ξε λόση στή χυφής σμα Ιδα στή σείπρα οι σσνεϊ,ιδά ντῶ λυσμουβών ντω Ντῆ νειραπία λώσους ντῶ νευθειπῶ Ινυῶ ντω. Ποιλόν σά μακρυπόμενω αικ σά γενομονώνιμε Ιδ' έγγρων δε σά χνειδόμεν δε ταουός μετόνιμε.
132. Μεσοστιχίς. Τα μεσαιᾶ γράμματα των ζητουμένων λέξεων άποτελοῦσι το όνομα άρχαίου βασιλέως της Αιγύπτου.
133. Αεπλή ακροστιχίς. Τα άρχικά γράμματα των ζητουμένων λέξεων άποτελοῦσι το όνομα άρχαίου τραγουδιού, τα δε δεύτερα, αντιστρέφως ταῦτα αναγινωσκόμενα, το όνομα ποταμού της Ευρώπης.
134. Ελληνοστροφονον. Δω-ααω-ωαη-ωσαω.
135. Φωνηεντόλεπον. Μδν-σμφρν-νδς-κν-γρ-τχ-κ-τ-μλν-ρνν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ. Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθὲς παρὰ εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὁμηρίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ. Ἐσωτερικοῦ δραχ. 5.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 7. Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΟΥ. Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0, 15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήνασι Ὅδος Αἰῶλου, 119, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσεως.

ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚΤΟΡΟΣ ΜΑΛΩ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ [Συνείχεια ἴδε σελ. 41.]

«Η δὲ Πετρίνα ἔμενε πρὸ τοῦ τάφου.» (Σελ. 42, στήλ. γ')

Κ' έχεις συγγενεῖς ; ἠρώτησεν ὁ Ἀλατόσφυρος, ἀποβλέπων πρὸς τοὺς ἄλλους μετὰ τρόπου δηλοῦντος ὅτι οἱ συγγενεῖς ἐκεῖνοι δέν ἦσαν μέγα τι. Καὶ τοῦ εἶν' οἱ συγγενεῖς σου ; — Πέρα ἀπὸ τὴν Ἀμιένην. — Καὶ πῶς θά πᾶς 'ς τὴν Ἀμιένην ; Ἐχεις χρήματα ; — Ἐχω, ἀλλὰ δέν με φθάνουν διὰ τὸν σιδηρόδρομον. Δι' αὐτὸ θά πάγω πεζή. — Καὶ ἔξεις τὸ δρόμο ; — Ἐχω ἓνα χάρτην μαζί μου. — Καὶ ὁ χάρτης σου λέγει ἀπὸ ποῖο μέρος τοῦ Παρισιοῦ θά ξεκινήσης γιὰ τὴν Ἀμιένην ; — Ὅχι, ἀλλὰ ἂν θέλετε νὰ μου δείξετε.»

«Τὸ καιμένο !» Ἡ Πετρίνα ἀνελοῦσα εἰς τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῆς ζώνης τῶν Παρισίων, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου τῆς μικρῶν χάρτην ὁδοπορικῶν τῆς Γαλλίας, ἣν εἶχε πολλὰς συμβουλευθῆ ἄφ' ὅτου ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ ἣν ἐγίνωσκε νὰ μεταχειρίζεται. Ἀπὸ Παρισίων εἰς Ἀμιένην ἡ ὁδὸς ἦτο εὐκόλος οἱ διάφοροι σταθμοὶ δι' ὧν ἐμελλε νὰ διελθῆ ἐσημειοῦντο εὐκρινῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου. Γινώσκουσα δὲ νὰ προσδιορίξῃ τὰς ἀποστάσεις, ὑπελόγησεν ὅτι μέχρι τοῦ Μαρωκοῦ ἦσαν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιόμετρα. Ἐὰν λοιπὸν δτήνυε τακτικῶς τριάκοντα χιλιόμετρα τὴν ἡμέραν, τὸ ταξεῖδιόν τῆς ὄφειλε νὰ διαρκῆσῃ ἐπὶ πέντε ἡμέρας.